

Η θεραπεία από την αρρώστια του Φαρισαϊσμού (Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανασίου)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 31 Ιουλίου, 2007

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία

Επειδή είπαμε από χτες να πούμε λίγα λόγια, σήμερα έτσι λίγα θα σας πω απλώς για να μην φανώ ασυνεπείς στα χθεσινά.

Σαν συνέχεια όλων αυτών των πραγμάτων διερωτάται κανείς όλα αυτά γίνονται και όσα κάμνομε, έτσι, τα προσκυνήματά μας, οι λαμπάδες μας, οι αγρυπνίες μας, οι προσευχές μας, οι νηστείες μας, οι ελεημοσύνες μας, όλα όσα κάμνομε στην ζωή μας ποιο σκοπό έχουν για ποιο λόγο τα κάνομε. Εδώ η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι πολύ σημαντική γιατί από αυτή την απάντηση εξαρτάται η σωστή ή η μη σωστή μας πνευματική μας ζωή.

Να σας πω ένα παράδειγμα: Ρωτώ τα παιδιά στις κατασκηνώσεις που κάμνομε τώρα, ποια είναι η πιο μεγάλη εντολή του Θεού. Ποια είναι η πιο μεγάλη εντολή του Θεού παιδιά; Και τα παιδιά όλα, όλα, λένε διάφορες εντολές. Το να μην κλέψεις, να μην λες ψέματα, να μην αδικήσεις τον άλλο άνθρωπο, να σέβεσαι τους γονείς σου, ξέρω 'γω, να αγαπάς τον πλησίον σου αλλά κανένα παιδί δεν υποπτεύθηκε ότι καμία από αυτές τις εντολές δεν είναι η πρώτη εντολή του Θεού.

Οι άνθρωποι νομίζουν ότι η πρώτη εντολή είναι το να αγαπάς τον πλησίον σου και όταν τους έλεγα όχι παιδιά δεν είναι αυτή η πρώτη εντολή τότε ένα παιδάκι λέει: Ναι, ναι εγώ την ξέρω. Ποια εντολή είναι; Το αυξάνεστε και πληθύνεστε. Ούτε αυτή βέβαια είναι η εντολή του Θεού η πρώτη, έτσι.

Η πρώτη εντολή του Θεού και η μοναδική εντολή του Θεού, έτσι, η πρώτη και η μοναδική, οι άλλες όλες είναι αποτέλεσμα της εντολής αυτής, είναι να αγαπήσεις τον Θεό με όλη σου την καρδιά. **Εντολή πρώτη** λέει ο Χριστός "Αγαπήσεις Κύριον τον Θεό σου εξ όλης της ψυχής σου, εξ όλης της καρδιάς σου, εξ όλης της ισχύος σου και εξ όλης της διανοίας σου.

Και δεύτερη εντολή, δεύτερη εντολή όμοια με την πρώτη, η οποία βγαίνει μέσα από την πρώτη είναι **το να αγαπήσεις τον πλησίον σου. Τα άλλα όλα είναι**

αποτελέσματα. Αν αγαπάς τον πλησίον σου δεν τον κλέβεις, δεν του λες ψέματα, δεν τον αδικείς, δεν του πιάνεις τα πράγματά του, δεν ενοχλείς την σύζυγο του, δεν ενοχλείς το σπίτι του, δεν τον κατακρίνεις, έτσι, είναι αποτελέσματα της πρώτης εντολής. Και το αγαπήσεις τον πλησίον σου και αυτό είναι αποτέλεσμα της εντολής της πρώτης. Εάν αγαπάς τον Θεό δεν είναι δυνατό να μην αγαπάς τον πλησίον σου. Ο άνθρωπος που αγαπά τον Θεό ως φυσικό αποτέλεσμα της αγάπης του Θεού έχει την αγάπη εις τον αδελφό του.

Άρα, η πρώτη και μοναδική εντολή του Θεού είναι το να αγαπήσουμε τον ίδιο τον Θεό με όλη την καρδιά μας. Επομένως ότι κάμνομε εις την εκκλησία, ότι κάμνομε εις την εκκλησία έχει αυτό το σκοπό. Για αυτό πήγαμε στα προσκυνήματα, για αυτό νηστεύομε, για αυτό προσευχόμαστε, για αυτό εξομολογούμαστε, για αυτό ανάβουμε κεριά, για αυτό διαβάζουμε τους βίους των αγίων, για αυτό κάμνομε τα πάντα. Για να αγαπήσουμε τον Χριστό.

Τώρα που είναι το λάθος. Το λάθος είναι ότι δυστυχώς λέμε ότι κάμνομε όλα αυτά τα πράγματα για να γίνομε καλοί άνθρωποι, και καλύτεροι άνθρωποι, και εδώ είναι η μεγάλη απάτη. Είναι το σκαλί που σκοντάφτουμε όλοι. Γιατί εάν η εκκλησία είχε σκοπό να μας κάνει καλύτερους ανθρώπους τότε δεν θα υπήρχε λόγος να έχουμε προσωπική σχέση με τον Χριστό ούτε και λόγος υπήρχε να έρθει ο Χριστός στον κόσμο. Για ποιο λόγο δεν μπορούμε να καταλάβουμε τους αγίους νομίζετε. Ή να πω ακόμα πιο απλό πράγμα για ποιο λόγο δεν μπορούμε να καταλάβομε τους ανθρώπους που αγαπούν τον Θεό.

Λέμε καλά είναι ανάγκη να κάνεις αυτό το πράγμα για να σωθείς, για να είσαι κοντά στον Θεό. Είναι ανάγκη ξέρω 'γω να πας να βγεις στα βουνά; Να πας να κάμεις όλα αυτά τα πράγματα. Ασφαλώς όχι. Δεν είναι ανάγκη. Όμως εάν καταλάβομε ότι η σχέση μας με το Θεό, δεν είναι σχέση απλώς [για] να σωθούμε όπως λέμε αλλά σχέση αγάπης τότε μόνο μπορούμε να καταλάβομε και τους αγίους για ποιο λόγο έκαναν όλα αυτά πράγματα ,τα οποία με την λογική δεν ερμηνεύονται. Διότι η αγάπη υπερβαίνει την λογική. Ακόμα και η κοσμική αγάπη, έτσι [όπως] ένας που αγαπά ένα άλλο πρόσωπο, ένας που θέλει να παντρευτεί παραδείγματος χάριν και αγαπά την σύζυγο του, αγαπά την κοπέλα που θα πάρει ή η κοπέλα τον άνδρα κάνουν πράγματα τα οποία δεν στέκουν μεσ' την λογική. Εάν της πεις ας πούμε ή αν του πεις ποια είναι η πιο όμορφη κοπέλα του κόσμου μπορεί να σου πει ότι είναι η κοπέλα που αγαπά. Βέβαια την βλέπει με τα δικά του μάτια. Τα δικά μας μάτια λένε άλλα πράγματα ή αν την ρωτήσεις εκείνη ποιος είναι ο πιο καλός άνδρας θα σου περιγράψει τον άντρα που αγαπά με τα καλύτερα ας πούμε λόγια. Δεν βλέπει ελαττώματα δεν βλέπει μειονεκτήματα δεν βλέπει ξέρω 'γω τίποτα το κακό, γιατί η αγάπη υπερβαίνει αυτά τα πράγματα.

Η αγάπη δεν μπαίνει μέσα στα καλούπια της λογικής. Η αγάπη είναι

πάνω από την λογική. Έτσι είναι και η αγάπη του Θεού. Η αγάπη του Θεού υπερβαίνει την λογική των ανθρώπων. Για αυτό το λόγο δεν μπορούμε να κρίνουμε με λογικά κριτήρια τους ανθρώπους που αγαπούν τον Θεό. Για αυτό το λόγο οι άγιοι κινούνταν με μια δική τους λογική. Είχαν μια άλλη λογική όχι την λογική των ανθρώπων. Γιατί η λογική η δική τους ήταν η λογική της αγάπης. Και η εκκλησία δεν μας μαθαίνει να γίνουμε καλοί άνθρωποι, όχι, αυτό είναι φυσικό, πρέπει να γίνουμε, αν δεν γίνουμε καλοί άνθρωποι τι κάμαμε. Αυτά είναι του νηπιαγωγείου πράγματα. Η εκκλησία μας μαθαίνει να αγαπούμε τον Χριστόν, δηλαδή να αγαπούμε αυτό τον πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Μέσα στην εκκλησία αναπτύσσεται μία σχέση. Προσωπική σχέση του ανθρώπου με τον Χριστόν, όχι με την διδασκαλία του Χριστού, έτσι, όχι με τον Ευαγγέλιο. **Το Ευαγγέλιο είναι κάτι που μας βοηθά να φτάσουμε στην αγάπη του Χριστού. Όταν φτάσουμε στην αγάπη του Χριστού δεν χρειάζεται το Ευαγγέλιο. Δεν χρειάζονται, τίποτα δεν χρειάζονται. Αυτά σταματούν όλα. Μένει μόνο η σχέση του ανθρώπου με τον Θεό. Αυτή είναι η διαφορά της εκκλησίας από την θρησκεία.**

Η θρησκεία σε μαθαίνει να κάνεις τα καθήκοντα σου, έτσι, όπως ήταν οι ειδωλολάτρες. Ένα παράδειγμα: επήγαμε στα προσκυνήματα, επροσκυνήσαμε, εβάλαμε τα λεφτά μας στο κουτί, αφήσαμε τις λαμπάδες μας, τα λάδια μας, ξέρω γω τις παρακλήσεις μας, τα ονόματά μας, τα πρόσφορά μας, τα πάντα. Αυτά είναι θρησκευτικά καθήκοντα. **Αλλά η καρδιά μας δεν άλλαξε καθόλου.** Τέλειωσε η ώρα του καθήκοντος είμαστε το ίδιο όπως προηγουμένως. Έτοιμοι να επιτεθούμε στον άλλο, έτοιμοι να διαμαρτυρηθούμε εναντίον του άλλου, έτοιμοι νά 'μαστε ξινισμένοι πάλι όπως προηγουμένως. **Δεν αλλάζει η καρδιά μας. Δεν αποκτούμε την σχέση με τον Χριστό. Γιατί απλώς αρκούμαστε στα καθήκοντα, στα θρησκευτικά καθήκοντα.**

Και αυτοί οι άνθρωποι να ξέρετε, αυτοί οι άνθρωποι, οι θρήσκοι άνθρωποι είναι το πιο επικίνδυνο είδος μέσα στην εκκλησία. Αυτοί οι θρήσκοι άνθρωποι είναι επικίνδυνοι. Ο Θεός να μας φυλάει απ'αυτούς. Έλεγε ένας αγιορείτης όταν έκαμνα μια φορά λειτουργία και λέγαμε «Κύριε σώσον τους ευσεβείς» λέει αστεειευόμενος «**Κύριε σωσον ημάς από τους ευσεβείς**» δηλαδή ο Θεός να σε φυλάει από τους θρήσκους ανθρώπους, διότι θρήσκος άνθρωπος σημαίνει μια προσωπικότητας διεστραμμένη η οποία ουδέποτε είχε προσωπική σχέση με τον Θεό. Απλώς μόνον κάμνει τα καθήκοντα της απέναντί Του, αλλά καμιά σοβαρή σχέση δεν είχε για αυτό και ο Θεός δεν λέει αυτόν τον άνθρωπο τίποτε. Και σας ομολογώ και εγώ από την πείρα μου ότι δεν είδα χειρότερους εχθρούς της εκκλησίας από τους θρήσκους ανθρώπους.

Όταν παιδιά θρήσκων ανθρώπων που μεσ' την εκκλησία ή και παπάδων ακόμα και

θεολόγων και ανθρώπων που κάνουν τους θρήσκους και τους πολλούς εδοκίμασαν τα παιδιά τους να γίνουν μοναχοί ή ιερείς αυτοί οι άνθρωποι έγιναν χειρότεροι και από δαίμονες. Εξανέστησαν εναντίον των πάντων. Έγιναν οι χειρότεροι εχθροί των ανθρώπων. Θυμάμαι γονείς που έφερναν τα παιδιά τους εις τις ομιλίες και όταν το παιδί τους κάποια στιγμή έκαμε ένα βήμα παραπάνω έγιναν οι χειρότεροι άνθρωποι που έλεγαν τα χειρότερα λόγια. Και εγώ τους λέω: μα εσύ έφερες το παιδί σου στην ομιλία, δεν το έφερα εγώ. Και μια φορά είπα σε έναν πατέρα όταν έβλεπα ότι η κόρη του, τέλος πάντων, είχε ζήλο στην εκκλησία του λέω: Κοίταξε μην την ξαναφέρεις στην ομιλία. Μην την ξαναφέρεις να της μιλήσω διότι η κόρη σου θα γίνει μοναχή και αύριο θα σου φταίω εγώ. Όχι πάτερ μου, αλίμονο, εμείς σε λατρεύουμε. Και έγινε η κόρη του μοναχή επτά χρόνια και δεν μου μιλά ακόμα. Άνθρωποι που δεν έχαναν ομιλία, έτσι, δεν έχαναν ομιλία. Ήταν πάντοτε οι πρώτοι. Ομιλίες, αγγυπνίες, βιβλία, ξέρω 'γω τα πάντα. Και έφερναν και τα παιδιά τους και όταν ήρθεν η ώρα που το παιδί τους μέσα στην ελευθερία του, τέλος πάντων, αποφάσισε έναν δικό του δρόμο τότε οι άνθρωποι αυτοί έγιναν τελείως στο αντίθετο στρατόπεδο και απέδειξαν ότι για αυτούς ο Χριστός δεν είχε μιλήσει ποτέ μες την δική τους την καρδιά. Απλώς ήταν θρήσκοι άνθρωποι. Για αυτό οι θρήσκοι άνθρωποι είναι το πιο δύσκολο είδος μεσ' την εκκλησία. Γιατί ξέρετε κάτι. Αυτοί οι άνθρωποι καμιά φορά δεν θα θεραπευθούν. Γιατί νομίζουν ότι είναι κοντά στον Θεό. Ενώ οι αμαρτωλοί, ξέρω 'γω, οι χαμένοι ας πούμε, έτσι, αυτοί ξέρουν ότι είναι αμαρτωλοί. Για αυτό ο Χριστός είπε ότι οι τελώνες και οι πόρνες θα παν στην Βασιλεία του Θεού, ενώ είπε στους Φαρισαίους: **Εσείς, εσείς που είσαστε θρήσκοι δεν θα πάτε ποτέ στην Βασιλεία του Θεού. Γιατί ουδέποτε ο λόγος του Θεού άλλαξε την καρδιά τους. Απλώς αρκούνταν στην τήρηση των θρησκευτικών τύπων.**

Έτσι λοιπόν εμείς ας προσέξουμε τον εαυτόν μας να καταλάβομε ότι η εκκλησία είναι ένα νοσοκομείο που μας θεραπεύει μας κάνει να αγαπούμε τον Χριστόν και η αγάπη του Χριστού είναι μια φλόγα που ανάβει μεσ' την καρδιά μας και να εξετάζομε τον εαυτό μας εάν βρισκόμαστε στην αγάπη του Θεού. Εάν βλέπομε μέσα μας όλες αυτές τις κακίες και τις ανιδιοτέλειες και τις πονηρίες τότε πρέπει να ανησυχούμε. **Γιατί δεν είναι δυνατό ο Χριστός να είναι μέσα στην καρδιά μας και να 'μαστε γεμάτοι ξύδι.**

Πως είναι δυνατό να προσεύχεσαι και να είσαι γεμάτος χολή εναντίον του άλλου ανθρώπου. Πως είναι δυνατό να διαβάζεις το ευαγγέλιο και να μην δέχεσαι τον αδερφό σου. Πως είναι δυνατό να λες έχω τόσα χρόνια στην εκκλησία, έχω τόσα χρόνια που 'μαι μοναχός κληρικός η οτιδήποτε και όμως το άλφα της πνευματικής ζωής που 'ναι η αγάπη. Που 'ναι το να υπομένεις τον αδερφό σου, να κάνεις λίγο υπομονή με το να μην το δέχεσαι σημαίνει τίποτα δεν έκαμες. Τίποτα απολύτως τίποτα. Τίποτα απολύτως. **Εδώ ο Χριστός έφτασε στο σημείο να πει για τις παρθένες εκείνες ότι δεν είχε καμιά σχέση μαζί τους. Τους πέταξε**

έξω από τον νυμφώνα παρ' όλα που 'χαν όλες τις αρετές γιατί δεν είχαν την αγάπη. Διότι ήθελε να τους πει ότι μπορεί να έχετε αρετές εξωτερικές , μπορεί να μείνατε παρθένες, μπορεί να κάματε χίλια πράματα αλλά δεν κατορθώσατε την ουσία αυτού που είχε σημασία απ' όλα. Εάν αυτό δεν το καταφέρεις τι τα θέλεις τα άλλα όλα; Τι τα θέλω εγώ τώρα αν τρώω λάδι σήμερα και δεν τρώω λάδι.**Μπορεί να μην τρώω λάδι ,ας πούμε και να τρώω τον αδερφό μου από το πρωί ως τη νύχτα. Έλεγαν εις το Άγιο Όρος λέει μην ρωτάς αν τρώω ψάρι. Του ψαρά να μην φαείς και ψάρι φάε. Ή τον λαδά να μην φαείς και φάε μια σταξιά λάδι. Το να φάεις τον άλλον από την γλώσσα είναι πολύ χειρότερο από το να φας μια κουταλιά λάδι.** Και όμως στέκομεν εκεί. Τρώμε λάδι, δεν τρώμε λάδι, τρώμε ψάρι, δεν τρώμε ψάρι. Ξέρω 'γω βούτηξε το κουτάλι στο άλλο φαγί και μπορεί να τσακωθούμε εκεί, να σκοτωθούμε με τον άλλον άνθρωπο γιατί εβούτηξε το κουτάλι προηγουμένως σε έναν άλλο φαί. Καταλαβαίνετε πόσο γελοία είναι ετούτα τα πράγματα και μας κοροϊδεύουν και οι δαίμονες αλλά και οι άνθρωποι που είναι εκτός εκκλησίας. **Και όταν μπαίνουν κοντά μας αντί να βλέπουν τους ανθρώπους της εκκλησίας μεταμορφωμένους σε Χριστό Ιησού, να 'ναι γλυκός άνθρωποι και να'ναι ώριμοι άνθρωποι, ισορροπημένοι, ολοκληρωμένοι άνθρωποι, άνθρωποι γεμάτοι αρμονίας ας πούμε μέσα τους μας βλέπουν δυστυχώς με όλα αυτά τα πάθη μας και όλες εκείνες τις ξινίλες μας και λένε: Ε, να γίνω έτσι; Καλύτερα να μου λείπει.**

Εσύ που πας στην εκκλησία τι σε ωφέλησε η εκκλησία; Όπως λέγαμε χτες πήγες στα προσκυνήματα, είδες τους πατέρες, είδες τα άγια λείψανα, είδες το Άγιον Όρος, την Παναγία της Τήνου όλα αυτά πήγαμε, ήρθαμε. Ποιο το όφελος τελικά από όλα αυτά τα πράγματα; Μεταμορφώθηκε η καρδιά μας; Γίναμε πιο ταπεινοί άνθρωποι; Γίναμε πιο γλυκός άνθρωποι; Γίναμε πιο πραείς άνθρωποι εις το σπίτι μας εις την οικογένειά μας στο μοναστήρι μας; Ξέρω 'γω εκεί που εργαζόμαστε. Αυτό έχει σημασία. Εάν δεν τα καταφέραμε αυτά τα πράγματα τουλάχιστον ας γίνομεν ταπεινοί. Μέσα από την μετάνοια. Ας γίνομαι ταπεινοί. Εάν ούτε και αυτό το καταφέραμε τότε είμαστε άξιοι πολλών δακρύων, έτσι. **Είμαστε για κλάματα. Διότι δυστυχώς ο χρόνος περνά και χάνεται και εμείς μετρούμε χρόνια.**

Έλεγε ο γέρων Παΐσιος όταν τον ρωτούσαν: Γέροντα πόσα χρόνια έχεις εσύ στο Άγιο Όρος; Λέει: Εγώ ήρθα την ίδια χρονιά που ήρθε το μουλάρι του γείτονα. Ο γείτονας του ο γερο-Ζήτος είχε ένα μουλάρι και ξέρετε στο Άγιο Όρος κάθε κελί έχει και ένα ζώο, ένα μουλάρι που κουβαλούν τα πράγματα τους. Ε, το ζώο αυτό ζει πολλά χρόνια δεν αγοράζεις κάθε μέρα μουλάρια, είναι ακριβά. Λοιπόν, την χρονιά που ήρθα εγώ λέει στο Άγιο Όρος αγόρασε και ο γείτονας το μουλάρι του. **Έχομε τα ίδια χρόνια στο Άγιο Όρος, αλλά το καημένο εκείνο έμεινε μουλάρι και εγώ το ίδιο έμεινα. Δεν άλλαξα.** Λοιπόν λέμε πολλές φορές εγώ έχω σαράντα

χρόνια και το λέμε εμείς οι παπάδες και οι καλόγεροι αυτά τα πράγματα. Έχω σαράντα χρόνια στο μοναστήρι. Μα τα χρόνια είναι εις βάρος σου. Ο Θεός θα σου πει: Σαράντα χρόνια και ακόμα δεν κατάφερες να γίνεις τίποτα; Έχεις σαράντα χρόνια ακόμα θυμώνεις, ακόμα κατακρίνεις, ακόμα αντιλογείς, ακόμα αντίστασαι, ακόμα δεν υποτάσσεσαι; Έχεις σαράντα χρόνια και δεν έμαθες το άλφα, το πρώτο πράγματα της μοναχικής ζωής της χριστιανικής ζωής; Τι να κάμω τα χρόνια σου; Τι να σε κάμω αν έχεις πενήντα χρόνια με ψωμολογήσε και δεν μπορείς να απαντήσεις στον άλλον με έναν καλό του λόγο. Τι να κάμω όλα αυτά τα πράγματα.

Όλα αυτά είναι εις βάρος μας. Όλα αυτά τα λέω πρώτα από όλα για τον εαυτό μου. Γιατί ισχύουν για τον εαυτό μου πρώτα και επειδή τα ξέρω από τον εαυτό μου για αυτό σας τα λέω. Και νομίζετε ότι τα λέω για τον καθένα από εσάς. Λένε για μένα τα είπες. Δεν είναι για σένα που τα είπα. Για μένα που τα είπα. Για μένα πρώτα.

Όλα αυτά λοιπόν τα λέμε τουλάχιστον να ταπεινωνόμαστε. Για να κλείνουμε το στόμα μας . Όταν κινούνται μέσα μας όλοι εκείνοι οι εγωισμοί και όλα εκείνα τα πράγματα, τα οποία δυστυχώς μας γελοιοποιούν και μας κάνουν να φαινόμαστε ανόητοι ενώπιον του Θεού. Και εάν ταπεινωθούμε και πάψουμε να έχουμε ιδέα περί του εαυτού μας τότε πράγματι μπορεί σιγά σιγά ο άνθρωπος να αρχίσει να διορθώνει τον εαυτό του μέσα από την μετάνοια, η οποία γεννάται ως καρπός της ταπεινώσεως. Αυτός που δεν δικαιολογείται μετανοεί. Αυτός που δικαιολογείται ουδέποτε μετανοεί, ουδέποτε δεν θα μάθει τι σημαίνει μετάνοια αυτός ο άνθρωπος που πάντοτε είτε εξωτερικά, είτε εσωτερικά δικαιολογεί τον εαυτόν του. Για αυτό λοιπόν να εξετάζουμε τους εαυτούς μας. Δοκιμάζετε εαυτούς αδελφοί, λέει ο Απόστολος. Να εξετάζεις τον εαυτό σου εάν η αγάπη του Θεού είναι μέσα σου. Και όχι τόσο ακόμα εάν αυτό, αλλά τουλάχιστον εάν ζούμε μέσα στο χώρο της μετανοίας, ώστε να θεραπεύσει ο Θεός την ύπαρξη μας. **Αυτή η σχέση μας με την εκκλησία να μας θεραπεύσει. Να γίνουμε άνθρωποι θεραπευμένοι από τα πάθη και την αμαρτία.**

Λένε πολλοί άνθρωποι και πως φτάνομε εκεί. Πως φτάνομε εκεί; Όταν αφήσουμε τον εαυτό μας εις τα χέρια του καλού ιατρού Θεού. Όταν αφήσουμε τον εαυτό μας με εμπιστοσύνη στα χέρια του Θεού ώστε μέσα από τις περιστάσεις μας, μέσα από τις δυσκολίες μας. **Ξέρει ο Θεός για τον κάθε ένα τι χρειάζεται και θα μας οδηγήσει μέσα από εκείνους τους δρόμους που σιγά σιγά, σιγά σιγά μέσα από το πέρασμα των χρόνων ο άνθρωπος θα τελειωθεί, θα τελειοποιηθεί.** Φτάνει εμείς να δώσουμε τον εαυτό μας με εμπιστοσύνη εις τον Θεό όπως δίνουμε τον εαυτό μας με εμπιστοσύνη εις τον γιατρό ή ξέρω 'γω τώρα μέσ' το πλοίο εις τον καπετάνιο. Έχομε εμπιστοσύνη. Μας πηγαίνει και εμείς δεν ανησυχούμε για το που πηγαίνουμε και πότε θα φτάσουμε, γιατί ξέρουμε ότι αυτός που οδηγεί το καράβι έχει το νου του, είναι άγρυπνος ξέρει τον δρόμο και προσέχει.

Κάποιο άλλο σημαντικό στοιχείο το οποίο ήθελα να πω κάτι περισσότερο και επειδή μερικοί με παρεκάλεσαν είναι **το θέμα του χρόνου**.

Βλέπετε αυτές τις μέρες που περάσαμε στο πλοίο, που δεν είχαμε εξωτερικές προκλήσεις. Δεν είχαμε κάτι το οποίο να μας τραβά την προσοχή μας όπως έχουμε στο σπίτι μας παραδείγματος χάρη την [τηλεόραση](#). Βλέπετε πόσον χρόνο είχαμε; Και κουβεντιάζαμε και μεταξύ μας. Κουβεντιάζατε όσοι είσατε παντρεμένοι, οι σύζυγοι μεταξύ τους, με τα παιδιά σας. Τα παιδιά μεταξύ τους παίζαν, μιλούσαν και είχαμε χρόνο στην διάθεσή μας πολύ και επικοινωνούσαμε και αυτό ήταν το πιο σημαντικό από όλα. Το ότι μπορούσαμε να επικοινωνούμε. [Το πιο τραγικό είναι μεσ' το σπίτι όταν όλοι κάθονται μπροστά στην τηλεόραση και δεν μιλά ο ένας με τον άλλο και φεύγει ο χρόνος και δεν επικοινωνούν οι άνθρωποι](#). Και το χειρότερο από όλα; Είναι το τι βλέπομε στην τηλεόραση. [Εκεί γίνεται μεγάλη φθορά των δικών μας, των παιδιών μας και των ψυχών μας](#). Έβλεπα αυτές τις μέρες κάποια στιγμή που ήμασταν έξω. Είχαν εκεί και τα παιδιά που κερνούν πράγματα, εκεί που σερβίρουν, είχαν μία τηλεόραση και έτσι έπαιζε και κανείς δεν παρακολουθούσε αλλά ήταν ανοικτή. Κοίταζα έτσι κάποια στιγμή να δω τι δείχνει και έβλεπα, δεν ξέρω τι έργο ήταν, τέλος πάντων, κάτι ήταν τέλος πάντων. Κάποιοι κυνηγούσαν κάποιους συνέχεια δηλαδή ένα κυνηγητό, πιστόλια, σφαίρες, αυτοκίνητα, εκρήξεις, πηδούσαν από το ένα σπίτι στο άλλο. Μα εκείνα τα πράγματα όλα όταν τα [βλέπουν τα παιδιά σας τα μικρά παιδιά όλη αυτή τη βία](#). Δεν λέω για τα άλλα τα αισχρά τα οποία είναι και μη χειρότερα ας πούμε, έχουν καταστρέψει και γέρους, έτσι. Και μην μου πει κανείς τώρα ότι δεν είναι έτσι γιατί τα ξέρω από πρώτο χέρι. Τα ακούμε στις εξομολογήσεις. Γέροι άνθρωποι μεγάλης ηλικίας σοβαροί άνθρωποι και να καταστρέφονται από την τηλεόραση. Μέσα από αυτή την αισχρότητα όλη την οποία καθημερινά δείχνουν. Δεν μιλάω για εκείνα. Λέω για τα άλλα όλα. Για εκείνη όλη τη βία που προβάλλει η τηλεόραση. Μετά πως τα παιδιά δεν θα εξοικειωθούν με την βία και θα είναι άτακτα, θα 'ναι ανυπάκουα, θα κάνουν πράγματα τελείως έξω από την φύση τους.

Ξέρετε πόσο άσχημο πράγμα είναι όταν βλέπεις παιδιά μικρά και μιμούνται μεγάλους ανθρώπους και μιμούνται και [καταστρέφουν την παιδικότητά τους](#). Φέρνουν καμιά φορά έτσι που πηγαίνω σε καμιά εκδήλωση κάποια μωρά να χορέψουν. Και βλέπεις μωρά κοριτσάκια ή αγοράκια δέκα χρονών δώδεκα χρονών, γεμάτα αθωότητα και κάνουν τέτοιες κινήσεις όταν χορεύουν που τις κάνουν μεγάλες γυναίκες εξαθλιωμένες τελείως, ας πούμε και ένα άλλο ήθος τελείως. Βλέπεις πως καταστρέφονται αυτά τα παιδιά να μιμούνται αυτούς τους μεγαλύτερους που βλέπουν στην τηλεόραση. Και να κάμουν πράγματα, να διασκεδάσουν με πράγματα τα οποία είναι καταστροφικά. Για αυτό δεν το λέω από πνευματικής απόψεως μόνο, αλλά από πάσαν άποψη και ψυχολογική και κοινωνική και οικογενειακή και πνευματική όσο μπορείτε μακριά από αυτά τα πράγματα **Βοηθήστε τα παιδιά σας να μην εξαρτώνται από τις τηλεοράσεις, γιατί**

γεμίζουν άσχημες εικόνες και εσείς το ίδιο. Εάν δεν επιτρέπεις στο παιδί σου να δει άσχημα έργα και τα βλέπεις εσύ ο μεγαλύτερος τι νόημα έχει. Ή εκείνα τα ανόητα που γράφουν δεν επιτρέπεται πάνω από δεκαοχτώ, ξέρω ρω τι λέει κάτω από δώδεκα τι λέει, κάτω από δώδεκα. Αν θα γίνεις δώδεκα επιτρέπεται ξέρω 'γω ας πούμε. Και βέβαια αυτό το πράγμα και μόνο τραβά την περιέργεια των μικρών και τα βλέπουν όλοι. Σου λέει για να μην επιτρέπεται κάτω από δώδεκα σημαίνει κάτι έχει το οποίο είναι άξιο πάσης περιεργείας.

Νομίζω ότι η καταστροφή η οποία επέρχεται στον ψυχικό κόσμο των ανθρώπων είναι τεράστια. Γιατί όπως λέγαμε εχτές οι αγαθές εικόνες, οι καλές εικόνες που παίρνει κανείς τον βοηθούν πάρα πολύ στην πνευματική ζωή. Το ίδιο και αντίθετα οι κακές εικόνες που βλέπει ο άνθρωπος, ο νέος άνθρωπος του δημιουργούν τόσα κακά μεσ' τον ψυχικό του κόσμο και του μαθαίνουν τόσα κακά πράγματα που κυριολεκτικά η ζημιά είναι ανυπολόγιστη και δεν ξέρομε εάν καμιά φορά θεραπεύεται. Εάν όμως κανείς τα παρακολουθήσει τα πράγματα και τα ερευνήσει θα δει ότι όντως η τηλεόραση φέρνει τεράστια καταστροφή στον ψυχισμό του ανθρώπου και ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων. Αλλά όχι μόνο αυτό. Βλέπετε το ένα κακό φέρνει το άλλο. Είναι ολόκληρη αλυσίδα. Γιατί καταστρέφει την επικοινωνία, καταστρέφει τον χρόνο, καταστρέφει την αγνότητα της ψυχής του ανθρώπου και μετά ο άνθρωπος κουράζεται πλέον είναι κουρασμένος δεν έχει καμιά διάθεση να κάμει τίποτα. **Γιατί εγέμισε η ψυχή του από πράγματα που τον κούρασαν κι ύστερα διερωτάται γιατί κουράζεται και δεν μπορεί να καταλάβει.** Φροντίστε να κάνετε ένα πείραμα έτσι να κόψετε ή να μειώσετε ας πούμε την παρακολούθηση αυτών των πραγμάτων να δείτε πόση ξεκούραση θα αισθανθείτε και πόσος χρόνος θα μείνει στην διάθεσή σας που θα είναι πολύ πιο γόνιμος για οτιδήποτε άλλο κάμετε.

Και αυτά βέβαια τα πράγματα δεν είναι ασύνδετα με την πνευματική μας ζωή γιατί η πνευματική ζωή του ανθρώπου βγαίνει μέσα από όλες τις ενέργειες που κάνει ο άνθρωπος. Βέβαια με αυτό δεν θέλω πω να σας κόψω να μην βλέπετε την τηλεόραση. Δεν είμαι εναντίον των πραγμάτων αυτών. Αλλά τελικά όλα αυτά τα πράγματα αντί να μας ευκολύνουν την ζωή, μας την δυσκολεύουν και μας την καταστρέφουν όπως εκάμαμε με την τεχνολογική ανάπτυξη που βέβαια, ναι είναι πράγματι ευκολία. Πιάνεις τον αεροπλάνο, πάεις. Πιάνεις το πλοίο, πάεις δεν κάμνεις κουπιά όπως κάμναν παλιά, ή έχουμε χίλιες ευκολίες αλλά τελικά αυτή η μεγάλη ευκολία μας εγκλώβισε σε μια μεγάλη δυσκολία και χάσαμε τον εαυτό μας, χάσαμε την ομορφιά της ζωής μας και καταστρέψαμε και τον κόσμο στο τέλος και τώρα θέλομε άλλες επιστήμες και άλλες ανακαλύψεις για να δούμε εάν μπορέσουμε να σώσουμε οτιδήποτε πλέον απέμεινε.

Ε, βέβαια όλα αυτά τα πράγματα και όλα όσα συνθέτουν την τραγωδία της πτώσης μας και αυτό το στραπατσάρισμα της προσωπικότητάς μας, ενώ φαίνεται πράγματι ανθρωπίνως τόσο δύσκολο εν τούτοις εάν κανείς στραφεί στον Θεό, τότε γίνεται

αυτό που έλεγε ο Χριστός τα αδύνατα παρά ανθρώποις δυνατά παρά τον Θεό. Αυτά που είναι αδύνατα για τους ανθρώπους είναι δυνατά για τον Θεό και βλέπει κανείς το θαύμα του Θεού το οποίο και μες τις μέρες μας και με όλα αυτά τα δεδομένα και με όλες αυτές τις προκλήσεις που συμβαίνουν γύρω μας και την ευκολία της αμαρτίας εν τούτοις όμως υπάρχουν άνθρωποι που αγαπούν τον Θεό και από τα αγκάθια βγαίνουν τριαντάφυλλα. Από τα αγκάθια βγαίνουν τριαντάφυλλα και γίνεται πραγματικά το μεγάλο θαύμα της σωτηρίας του ανθρώπου ανεξάρτητα από τις υπόλοιπες ανθρώπινες δικές μας αδυναμίες, τα χάλια μας, τα προβλήματά μας, τις δυσκολίες του εαυτού μας, της εκκλησίας μας, της οικογένειάς μας, της κοινωνίας μας και των υπολοίπων που δυστυχώς βομβαρδίζουν τον κάθε άνθρωπο. Για αυτό επιστρέφοντας από όλα αυτά τα πράγματα επιστρέφουμε εκεί που αρχίσαμε και λέμε ότι τελικά η λύση και η απάντηση σε όλα τα προβλήματα είναι ο άνθρωπος να στραφεί να αγαπήσει τον Θεό και όταν αγαπήσει ο άνθρωπος τον Θεό τότε ο Θεός θα τον θεραπεύσει, θα τον αναστήσει ο Θεός και νεκρός να είναι ο άνθρωπος και για αποσυνθεση να είναι, ο Θεός θα τον αναστήσει φτάνει ο άνθρωπος να πετάξει από μέσα του όλα τα άχρηστα και να βάλει μεσ' την καρδιά του την αγάπη του Θεού και γύρω από την αγάπη του Θεού και πάνω στην αγάπη του Θεού να χτίσει την ζωή του, να χτίσει τον γάμο του, να χτίσει την οικογένειά του, να χτίσει τον δρόμο του, τις σπουδές του, την πορεία του. Εάν το κάνει αυτό ο άνθρωπος πραγματικά τότε θα χαίρεται την ζωή του και η ζωή του θα γίνει παράδεισος γιατί ο παράδεισος δεν είναι τίποτα άλλο παρά η αγάπη του Θεού και η κόλασις δεν είναι τίποτα άλλο παρά η απουσία της αγάπης του Θεού.

Έτσι λοιπόν εύχομαι σαν τέρμα της εκπομπής μας αυτή η αγάπη του Θεού να μας συνοδεύει και να μην ξεχνάμε ότι όλα όσα κάμνομε τα κάμνομε για αυτό και μόνο το λόγο και να μην γίνομε απλώς θρήσκοι άνθρωποι αλλά να γίνομε άνθρωποι που αγαπούμε τον Θεό και να μεταβληθεί η ζωή μας σωστά και να μεταμορφωθούμε εν Χριστώ Ιησού τον Κύριον ημών.

Ο Θεός μαζί σας.

Απομαγνητοφώνηση: Ο. Δ.

Ηχητική πηγή: [εδώ](#)

(Πηγή: "[Ο.Ο.Δ.Ε](#)")

ΣΧΕΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ: [Οι ευσεβοφανείς \(Κώστας Ε. Τσιρόπουλος\)](#)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>
